

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19, Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; LUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 154. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 lutego 1936 r. o kolejności obowiązkowego dostarczania samolotów na rzecz wojska w czasie pokoju przez właścicieli prywatnych statków powietrznych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

154.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 24 lutego 1936 r.

o kolejności obowiązkowego dostarczania samolotów na rzecz wojska w czasie pokoju przez właścicieli prywatnych statków powietrznych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) oraz §§ 4, 5 i 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1930 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych o obowiązku dostarczania samolotów, jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 230) ustalam następującą kolejność obowiązkowego dostarczania samolotów na rzecz wojska w czasie pokoju w roku 1936:

I. Port lotniczy — Biała Podlaska.

Nr.	Właściciel samolotu	Użytkownik	Samolot	
			zn. rej.	nr. rej.
1	2	3	4	5
1	Ministerstwo Komunikacji	Klub Lotniczy P. W. S.	SP-ASU	343
2	"	"	SP-ATL	331
3	"	"	SP-AYY	404
4	"	"	SP-AXS	371
5	"	"	SP-AXR	370
6	"	"	SP-AOY	337
7	"	"	SP-ASI	360

II. Port lotniczy — Katowice.

1	2	2	4	5
1	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Śląski	SP-APN	328
2	"	"	SP-ANW	316
3	Aeroklub Śląski	"	SP-ANM	284
4	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AYX	403
5	Aeroklub Śląski	"	SP-AFO	134
6	"	"	SP-ADY	81
7	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AOR	351
8	"	"	SP-AOS	352
9	Aeroklub Śląski	"	SP-ANO	286
10	"	"	SP-AGU	182
11	"	"	SP-AMU	276

III. Port lotniczy — Kraków.

1	2	3	4	5
1	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Krakowski	SP-ANR	287
2	"	"	SP-ANY	318
3	"	"	SP-AYT	400
4	"	"	SP-ATD	394
5	"	"	SP-ALU	232
6	"	"	SP-ALW	243
7	Aeroklub Krakowski	"	SP-AMW	285
8	"	"	SP-AFF	121
9	"	"	SP-AFN	156
10	"	"	SP-AFJ	133
11	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AUM	374
12	"	"	SP-AUK	372
13	"	"	SP-AUN	375
14	"	"	SP-AUL	373
15	"	"	SP-AOO	386
16	"	"	SP-ATM	367
17	"	"	SP-AJL	205
18	"	Kielecki Okr. Woj. L.O.P.P.	SP-ANX	317

IV. Port lotniczy — Lublin.

1	2	3	4	5
1	Lubelski Klub Lotniczy	"	SP-AJS	185
2	Ministerstwo Komunikacji	Lub. Klub Lotn.	SP-ANZ	319
3	Lubelski Klub Lotniczy	"	SP-AMC	238

V. Port lotniczy — Lwów.

1	2	3	4	5
1	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Lwowski	SP-ALB	214
2	"	"	SP-ALD	215
3	"	"	SP-ALO	231
4	"	"	SP-AYU	401
5	Kom. Woj. LOPP. Tarnopol	"	SP-AKN	201
6	Zarz. Gł. L.O.P.P.	"	SP-AJP	217
7	Aeroklub Lwowski	"	SP-AKZ	211
8	"	"	SP-AJC	179
9	"	"	SP-AJD	180
10	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Lwowski	SP-ASG	378

VI. Port lotniczy — Łódź.

1	2	3	4	5
1	Aeroklub Łódzki	"	SP-ALX	234
2	"	"	SP-AMT	247
3	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Łódź	SP-AST	342
4	"	"	SP-ASR	340
5	Aeroklub Łódzki	"	SP-AKO	248
6	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-APT	345
7	"	"	SP-APS	344

VII. Port lotniczy — Poznań.

1	2	3	4	5
1	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Poznański	SP-ATA	392
2	Aeroklub Poznański	"	SP-ALR	228
3	"	"	SP-ALS	229
4	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Poznański	SP-ASP	339
5	Aeroklub Poznański	"	SP-ANL	283
6	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AYW	402
7	"	"	SP-AXF	383
8	"	"	SP-AXG	384
9	"	"	SP-AXH	385
10	Aeroklub Poznański	"	SP-AFN	105
11	"	"	SP-AKS	216
12	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AXM	390
13	"	"	SP-ASD	350
14	"	"	SP-ASC	349
15	"	"	SP-ASB	348
16	Aeroklub Poznański	"	SP-ACW	88
17	M. Fischer v. Mollard	"	SP-ALK	222
18	Z. Mielżyński-Kurnatowski	"	SP-AHD	158

VIII. Port lotniczy — Rumja.

1	2	3	4	5
1	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Gdański	SP-ATB	338
2	"	"	SP-ALY	241
3	Aeroklub Gdański	"	SP-ANB	254
4	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-ANU	291
5	"	"	SP-AYR	398
6	Aeroklub Gdański	"	SP-AJO	186
7	Państwowe Zakłady Lotnicze	"	SP-ADF	151
8	Aeroklub Gdański	"	SP-AKF	202
9	"	"	SP-AKL	227
10	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AOW	379
11	"	"	SP-AUS	380
12	"	"	SP-AUT	381

IX. Port lotniczy — Warszawa.

1	2	3	4	5
1	Aeroklub Warszawski	"	SP-AGP	139
2	"	"	SP-LOP	277
3	"	"	SP-AJB	178
4	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Warszawski	SP-ALZ	245
5	Aeroklub Warszawski	"	SP-AMD	244
6	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AMF	239
7	"	"	SP-APC	295
8	"	"	SP-APE	297
9	"	"	SP-ASO	326
10	"	"	SP-AMZ	288
11	"	"	SP-AYP	397
12	"	"	SP-ATC	393
13	Aeroklub Warszawski	"	SP-ADX	80
14	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-AUB	362
15	"	"	SP-AUD	364
16	"	"	SP-AUG	387
17	"	"	SP-AUH	388
18	Aeroklub Warszawski	"	SP-ALG	213
19	Ministerstwo Komunikacji	"	SP-ASH	353
20	"	"	SP-ATS	366
21	"	"	SP-ATT	376
22	"	"	SP-ATU	389
23	"	"	SP-ATW	377
24	B. Skórzewski	"	SP-BSZ	278
25	Aeroklub Warszawski	"	SP-AKW	281
26	A. Prauss	"	SP-ACX	89
27	T. Pruszkowski	"	SP-TUR	41A
28	Aer. Rzeczypospol. Polskiej	"	SP-ARP	209
29	Doświadcz. Warszt. Lotn.	"	SP-AOA	323
30	"	"	SP-ALC	330
31	"	"	SP-ATE	355

X. Port lotniczy — Wilno.

1	2	3	4	5
1	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Wileński	SP-ATF	395
2	" "	" "	SP-AOB	320
3	" "	" "	SP-ASS	341
4	" "	" "	SP-AYS	399
5	Aeroklub Wileński	—	SP-AEH	99
6	" "	—	SP-AEE	108
7	Ministerstwo Komunikacji	" "	SP-APO	346
8	" "	" "	SP-APP	347
9	" "	" "	SP-AXD	368
10	Aeroklub Wileński	—	SP-AHG	221
11	" "	—	SP-AGL	141
12	" "	—	SP-AOD	314

XL. Port lotniczy — Toruń.

1	2	3	4	5
1	Aeroklub Pomorski	—	SP-AGI	138
2	Ministerstwo Komunikacji	Aer. Pomorski	SP-ANS	240
3	" "	" "	SP-ARY	359
4	" "	" "	SP-AON	357
5	" "	" "	SP-AXX	391
6	" "	Zw. Strzel. Bydgoszcz	SP-ANT	315

Samoloty będące przedmiotem świadczeń mają być dostarczone na podstawie nakazów (wzory Nr. 1 do § 14 i Nr. 2 do § 16 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 230), przesyłanych na piśmie, za pokwitowaniem, właścicielom statków powietrznych lub użytkownikom tych statków, gdy właścicielem jest Ministerstwo Komunikacji

Właścicielom samolotów, podlegających świadczeniom na rzecz wojska w czasie pokoju na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883), a które nie są wpisane do Państwowego Rejestru Statków Powietrznych, mogą być wydawane nakazy dostarczania samolotów z pominięciem wyżej ustalonej kolejności.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Komunikacji:

(—) A. Bobkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu wczorajszym delegację Muzeum Przemysłu i Techniki w osobach prezesa rady Muzeum b. Podsekretarza Stanu Min. W. R. i O. P. prof. K. Chylińskiego, prezesa zarządu inż. A. Ciszewskiego z Katowic, przewodniczącego komisji finansowej komitetu budowy A. Rotwanda oraz dyrektora Muzeum inż. Jackowskiego.

Delegacja złożyła P. Prezydentowi, jako Najwyższemu Protektorowi Muzeum, sprawozdanie z prac bieżących nad organizacją poszczególnych działów muzealnych i z akcji budowy gmachu, oraz zaprosiła P. Prezydenta Rzeczypospolitej na uroczystość otwarcia nowych kolejnych 6-ciu działów, która to uroczystość odbędzie się dn. 24 b. m.

Następnie P. Prezydent przyjął p. postą Snopczyńskiego, prezesa Związku Stow. Rzemieślników Chrześcijańskich Rzeczypospolitej oraz p. Pawła Nowickiego, prezesa komitetu budowy pomnika Jana Kilińskiego. Delegacja zaprosiła P. Prezydenta na uroczystość odsłonięcia pomnika, która odbędzie się dn. 19 b. m. w Warszawie.

Skości P. Prezydent przyjął prezesa P. K. O., p. dr. H. Grubera i wreszcie gen. bryg. Mieczysława Dąbkowskiego.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Na skutek zwrócenia się przedstawicieli związków zawodowych o audjencję, P. Prezes Rady Ministrów przyjął w obecności P. Ministra Spraw Wewnętrznych w dniu 31 z. m. delegację w osobach pp.: Arciszewskiego, Kwapińskiego, Kuryłowicza i Tebinki. Delegacja ta przedstawiła P. Prezesowi Rady Ministrów ogólną sytuację warstw robotniczych.

—oOo—

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu 22 Sejmu z dnia 20 marca r. b. P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych Poniatowski wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoka Izbo. Do art. 5 w tem brzmieniu, w jakim on wyszedł z komisji sejmowej, zgłaszam imieniem Rządu następujące poprawki:

Proponuję punkt 2 tego artykułu skreślić. W punkcie 3 tego artykułu proponuję skreślić wyrazy: „za opłatą na rzecz nadzoru nad ubojem nie mniejszą niż 10 gr od 1 kg. żywej wagi”.

Punkt 4 art. 5 zmienić w sposób następujący, aby mu nadać brzmienie:

„Przepisu ust. 1 nie stosuje się na obszarze województw, w których ludność wyznań, wymagających stosowania przy uboju specjalnych zabiegów, wynosi mniej aniżeli 3% ogółu ludności. Na obszarach tych wprowadzenie odmiennego sposobu i warunków dokonywania uboju zwierząt zależy od uchwały organu stanowiącego gminy; uchwała ta podlega zatwierdzeniu wojewody”.

Motywacja tych poprawek jest następująca:

W ust. 2 jeden z wnioskodawców Komisji sejmowej przewidywał, że należy dać w ustawie wyraz tendencji omijania pośrednictwa i należy stworzyć zapewnienie, że zwierzęta, nabywane do uboju rytualnego, nabywane będą bezpośrednio od rolników na targowiskach, co będzie poświadczane przez komisję targowiskową. Poprawka ta, zdaniem Rządu, jest niewłaściwą z następujących powodów:

Wydaje się być rzeczą zupełnie niesłuszną, aby uniemożliwić nabycia zwierzęcia rzeźnego od dostawcy, który dostawcą dla rzeźni rytualnej może być najbardziej chętnym i właściwym. Powiedzmy więc, w miasteczku, w którym żydzi posiadają niejednokrotnie zwierzęta mleczne, nie mogliby w myśl tych postanowień sprzedać swego bydła na ubój rytualny; trzeba byłoby szukać rolnika-producenta. Niewątpliwie tego rodzaju zastrzeżenie ma charakter niesłusznego wyłączenia pewnej kategorii obywateli Państwa.

Jest jeszcze drugi argument, niewątpliwie dla życia gospodarczego szczególnie ważny. W myśl rozporządzenia Pana Ministra Przemysłu i Handlu, jako wykonawcy dekretu P. Prezydenta o unormowaniu obrotu zwierzętami rzeźnymi, wydane zostało 26 lutego b. r. zarządzenie o nadzorczych komisjach targowiskowych. Zarządzenie to ma na celu utworzenie pewnych organów kolegialnych powiatowych, złożonych z przedstawicieli samorządu gospodarczego — izb przemysłowo-handlowych, izb rolniczych, samorządu terytorjalnego, zainteresowanych grup ludności. Komisje te mają czuwać nad tem, ażeby obrót na targowiskach odbywał się z możliwie największą korzyścią dla producentów i odbiorców-konsumentów. Ma się to przyczynić do pomniejszenia kosztów pośrednictwa, ma to być czuwaniem nad cenami, czuwaniem nad urządzeniami targowiskowymi. Komisje te nie wszędzie, a tylko niekiedy mają prowadzić rejestrację cen i rejestrację dokonywanych umów. Jest to zrozumiałe z tego względu, że gdybyśmy wyobraziłi sobie w Polsce na każdym targowisku i w każdym mieście, gdzie się sprzedaż odbywa, funkcjonariusza obowiązane do rejestrowania każdej transakcji, niewątpliwie wytworzyłibyśmy nową i to dość ilościowo okazałą grupę biurokracji; oczywiście to pociągnęłoby za sobą koszty, które musiałaby pokrywać komisja targowiskowego nadzoru. Komisja ta posiada budżet, oparty na opłatach na temże targowisku pobieranych. Jeżeli rola komisji ograniczy się do ogólnego czuwania nad przetargiem, wówczas budżet roczny może być sprowadzony do paru set złotych, w wyjątkowych zaś wypadkach przekraczać będzie 500 zł, lecz wtedy budżet taki będzie musiał przejść przez kontrolę wojewody i uzyskać od niego zatwierdzenie. Stąd wniosek, iż dążeniem Rządu jest, by opłaty pobierane przez nadzór targowiskowy były jaknajniższe.

Jeżeli zaś wprowadzimy ową rejestrację wszędzie, to oczywiście przez wprowadzenie płatnych funkcjonariuszów wywołamy nowe podrobnienie obrotu, którego ze względu na konieczne usiłowanie pomniejszenia tych kosztów obrotu widzieć nie chcemy. Gdybyśmy przeto po myśli zarządze-

Z Ministerstwa Skarbu.

W dn. 1 kwietnia r. b. odbyło się w Min. Skarbu pod przewodnictwem Podsekretarza Stanu Tadeusza Lechnickiego pierwsze posiedzenie komisji, powołanej do zbadania zagadnień emerytalnych. W posiedzeniu wzięli udział: sen. dr. Alojzy Pawelec i pos. Edwin Wagner, długoletni referenci spraw emerytalnych w ciałach ustawodawczych, pos. Leopold Tomaszewicz, p. sen. Jakób Hoffman oraz wyżsi urzędnicy Min. Skarbu i Prez. Rady Ministrów, w których kompetencji leży załatwianie spraw emerytalnych.

Na posiedzeniu omówiono wytyczne prace komisji i podzielono opracowanie poszczególnych zagadnień pomiędzy jej członków.

nia o komisjach nadzorczych przewidywali, że komisje targowiskowe tylko w niektórych punktach o dużych transakcjach, ważnych dla kształtowania cen, będą prowadziły rejestrację, to wtedy przewidywać musimy, że będzie się ona odbywała w dość nielicznych punktach Rzeczypospolitej. W tym wypadku mielibyśmy sytuację taką, że zwierzęta, przeznaczone na sprzedaż do uboju rytualnego, a więc w wypadku konieczności rejestracji, musiałyby być prowadzone na sprzedaż do takiego punktu, gdzie odbywa się rejestracja i tam uzyskać świadectwo i później wracać do miejsca uboju, albo, co byłoby, zdaniem moim, tem praktycznym rozwiązaniem sprawy, osiągnęlibyśmy sytuację handlu świadectwami komisji targowiskowej. Znamy już, niestety, z niejednego odcinka życia gospodarczego te fatalne skutki, jakie powoduje nadmiar ingerencji, która, stwarzając warunki trudne do uczciwego i rzetelnego wystawiania zaświadczeń, wywołuje później handel temi zaświadczeniami. Muszę z przykrością stwierdzić, że w okresie zwiększonych zakupów przez Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe, z chwilą, gdy był stworzony pewny przywilej tych zakupów dla spółdzielni, to nawet temi zaświadczeniami odbywał się handel. Stąd też mam prawo przypuszczać, że w wypadku, gdy świadectwa będą w ręku zupełnie przygodnych osób, handlujących bydlęciem, będzie to zjawiskiem powszechnym.

Reasumując, mamy przed sobą dwie ewentualności: albo wszędzie, gdzie się odbywa sprzedaż bydła rzeźnego, stworzymy nową aparaturę wystawiającą świadectwa, co spowoduje koszty i będziemy musieli zwiększyć opłaty targowiskowe, które jako nowy ciężar spadną na producenta, albo, idąc po linii dotychczasowego zarządzenia, utrzymamy nieliczne punkty rejestracji i otrzymamy jako rezultat, że zaświadczenia będą przedmiotem handlu.

Z tego względu uważa Rząd za zupełnie niewłaściwe pozostawienie tego ustępu 2. Rząd natomiast docenia w całej pełni konieczność pracy nad tem, ażeby wszystkie ogniwa pośrednie w handlu inwentarzem żywym możliwie uprościć. Należy to jednak osiągnąć na całym froncie, nie zaś na jednym odcinku handlu, przeznaczonego dla uboju rytualnego, gdyż dałoby to niewątpliwie tylko zjawisko nienormalne. Zastosowanie zaś przepisu ust. 2 może powodować tylko złe skutki gospodarcze.

Jeżeli chodzi o poprawkę drugą, o skreślenie ustępu, mówiącego: „za opłatą na rzecz nadzoru nad ubojem nie mniejszą niż 10 gr od kilograma żywej wagi”, tutaj rozważyć musimy następujące momenty: Naprzód, nadzór nad ubojem jest wykonywany w rzeźniach jako nadzór weterynaryjny wszystkich obciążający. Może być tylko mowa o tem, że w rzeźni przy uboju rytualnym zachodzi większe zużycie urządzeń, gdyż ubój ten zazwyczaj zabiera więcej czasu, lecz wtedy nic nie stoi na przeszkodzie, by w każdej rzeźni opłaty za ubój rytualny były większe i odpowiadaly zwiększonym kosztom własnym. Jeżeli chodzi o nadzór nad mięsem, które z tego uboju pochodzi, z chwilą, gdy wejdzie w życie ta konstrukcja handlu mięsem, którą sobie wyobrażamy na podstawie tej ustawy, to znaczy z chwilą, gdy mięso pochodzące z uboju rytualnego sprzedawane będzie w jatkach koncesjonowanych i te jatki będą pod kontrolą, to niewątpliwie tutaj moment nadzoru nad temi jatkami stanowi pewną czynność dodatkową. Lecz koncesjonowanie handlu pociąga za sobą opłaty szczególne, związane z udzieleniem koncesji i nadzorem, niema więc podstawy do tego, aby generalnie zmierzać do dodatkowego opodatkowania kupna bydła, przeznaczonego na ubój rytualny. Praktyka życia wykazuje w sposób niewątpliwie, że każde tego rodzaju obciążenie jest systematycznie przerzucane na rolników. Jest rzeczą niewątpliwą, że to opodatkowanie stałoby się powodem bardzo silnej niżki cen, a przynajmniej tendencji do niżki cen. Jest również rzeczą oczywistą, że nikt nie potrafi rozróżnić, który zakup jest dokonywany na ubój normalny, a który na ubój rytualny. Gdybyśmy sobie nawet wyobraziłi inne osoby, dokonywujące tego zakupu, to w tej grze na niż-